

Вісник

Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань

№ 1, січень 2013

Дорогі лемки, і, як каже наш о. Дуда, не лемки теж!

Ділимося з вами нашою радістю – свої перші кроки у широкому світі в цей момент робить Вісник Світової Федерації!

Ідея створити таке видання, на разі електронне, з'явилася, передусім, із потреби взаємного інформування, що відбувається у Нашій лемківській спільноті, а саме: Всеукраїнському товаристві «Лемківщина», Об'єднанні Лемків (Польща), Об'єднанні Лемків Канади, Організації Оборони Лемківщини (США), Союзі русинів-українців Словацької Республіки, Союзі Русинів і Українців Хорватії, Союзі русинів-українців Сербії, а також, що діється пов'язаного з нашою проблематикою світі.

За вісник взялася молода команда, створена з активних членів Львівського обласного товариства «Молода Лемківщина», яка ще не має багато досвіду у цій справі, але має велике бажання і щире серце. Тому не судить строго, будемо вчитися і рости в процесі. Ми відкриті до усіх цікавих ідей, побажань, із задоволенням прийматимемо матеріали по лемківській тематиці до публікації.

Маємо надію, що цей ВІСНИК стане ще одним кроком назустріч одне одному, дасть нам можливість більше дізнатися про активність всіх членів СФУЛО, а також зрозуміти, що ми не самі у цьому світі, нас багато, і коли ми еднемося – справа іде краще!!!

В добру путь, наш перший номере☺

З повагою та надією на співпрацю,

Редакційний комітет.

Хроніка подій

12.01.2013 – Львівське обласне товариство «Лемківщина» провело святкування «Лемківського Різдва».

12.01.2013 – Об'єднання Лемків Канади разом із товариством «Закерзоння» у Торонто провели святкування Маланки.

18.01.2012 – Об'єднання Лемків Канади у лемківському родинному колі зустріло Щедрий вечір.

19.01.2013 – Традиційно у Тернополі в палаці «Березіль» відбулася святкова феєрія «Лемківський Йордан», організована Всеукраїнським товариством «Лемківщина».

20.01.2013 – Пустомитівська районна організація Львівського обласного товариства «Лемківщина» провела святкування «Лемківського Йордану».

20.01.2013 – відбувся концерт лемківського гурту ДаМир в театрі ім. Гелени Моджеєвської в Лігниці. Було презентовано найновіший диск гурту – «Дякую».

20.01.2012 - у Горлицях у центрі культури ім. Б.-І. Антонича відбувся вечір коляд «Іде звезда чудна».

25.01.2013 – Світова Федерація Українських Лемківських Об'єднань стала співорганізатором IV міжнародного конгресу української діаспори «Світове українство як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті», що відбуватиметься 23-24 серпня 2013 р. у Львові.

29.01.2013 в Горлицях відбувся VIII з'їзд Об'єднання лемків.

VIII З'їзд Об'єднання лемків

Ярослав Присташ ■ ПОДІЇ ■ Наше Слово. №5, 2013-02-03

У Горлицях 26 січня пройшов черговий З'їзд ОЛ. На з'їзді прийнято звіт старої управи та обрано нову. На засіданні управи обрано президію, головою якої став Стефан Гладик. Проте він погодився виконувати цю функцію лише тимчасово – протягом двох засідань управи. Чотириразовий голова вирішив передати естафету молодому поколінню.

У складі управи з'явилося багато молодих і нових облич. Досить сильно представлені західні землі, що може мати великий вплив на специфіку діяльності ОЛ.

Членами управи стали: Петро Васуля, Адам Вевюрка, Юстина Вишовська, Наталя Гладик, Стефан Гладик, Вікторія Гойсак, Омелян Гойсак, Маргарита Демчар, Ксеня Довгань-Доманська, Марія Келечава, Стефан Клапик, Юрій Лабівський, Стефан Лукачин, Олександр Маслей, Яцек Стависький, Григорій Троханівський, Юстина Тутко-Баб'як, Василь Шлянта. Управа вибрала серед себе президію: голова – Стефан Гладик, заступники голови – Адам Вевюрка, Стефан Клапик, Василь Шлянта, секретар – Омелян Гойсак, скарбник – Стефан Лукачин, член – Юстина Вишовська.

У складі управи забракло представників деяких регіонів, де проживають лемки, проте про них не забудуть.

З'їзд прийняв ряд постанов та обговорив різні питання, які стосуються лемків. Були спроби змінити записи в статуті. Проте питання відплатної діяльності можна врегулювати рішенням управи.

Голова С. Гладик задекларував головування на 10 місяців і сподівається, що серед управи визріє новий голова. Члени управи мають конкретно

відповідати за певні сфери праці. Голова порушив питання активності гуртків і опрацювання стратегії праці в гуртках. Він оцінив і похвалив процес зміни покоління, те, що на з'їзді особливо багато молодих людей, які з часом стануть рушійною силою ОЛ. З огляду на велике представництво в управі людей із західних земель, С. Гладик побачив потребу організувати черговий з'їзд власне там. Так само єдність лемків з галицькими українцями є важливим фактором. Голова бачить потенціал Центру культури ім. Б. І. Антонича. Подібний центр повинен також постати на заході.

До маленьких лемків у Тернополі прийшов Святий Миколай

19 грудня 2012 р. в Українському домі «Перемога» **Тернопільське обласне товариство «Лемківщина»** організувало свято Миколая для своїх наймолодших представників. Дійство було дуже щире та пронизане позитивними емоціями.

Ведуча говорила лемківською говіркою та жартувала. Діти охоче співали пісні, грали в ігри та водили хороводи.

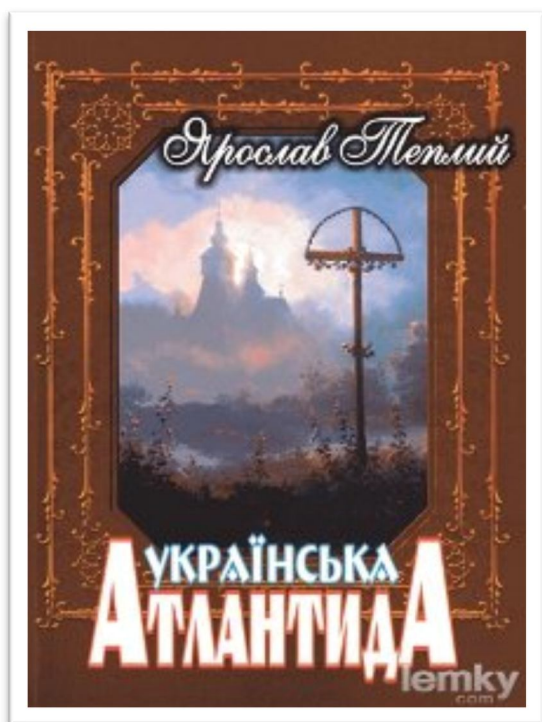
– Ми хочемо, щоб молоде покоління пам'ятало наші традиції та шанували їх, не забували про трагічну історію своїх предків. Сьогодні лемки знаходяться в найгіршому становищі серед інших етнографічних груп. Тому ми повинні триматися разом та берегти скарби нашого народу, – зазначив голова Всеукраїнського товариства «Лемківщина» Олександр Венгринович.

Також пан Олександр розповів, що в цьому році «Лемківщина» планує розпочати будівництво церкви, а також спорудити пам'ятний знак жертвам депортації у скверику напроти ЦУМу. А ще хочуть створити народний музей лемківської культури та заснувати недільну школу для дітей, де їх би навчали лемківських звичаїв та традицій.

Діти були дуже щасливі, адже привітати їх зі святом прийшов сам Миколай Чудотворець. Кожен малюк сідав на коліна Святому і розповідав віршик або співав пісеньку. За ці таланти кожен юний лемко отримав подарунок.

Користуючись нагодою товариство «Лемківщина» запросило всіх на святкування лемківського Водохреща, яке традиційно відбувається у «Березілі» та вражає цікавими звичаями і традиціями.

Відзначено книгу про лемків

У Житомирі 5 січня 2013 р. урочисто відзначено переможців обласного конкурсу «Книга року». Гран-прі здобув співак, композитор і фольклорист Ярослав Теплий за твір «Українська Атлантида». Так він називає Лемківщину, територію, на якій здавна проживала етнічна група українців — лемки, котрі, незважаючи на постійні утиски, донині стійко захищають свою самобутність. З книжки постає доля цього українського субетносу з давніх часів до найтрагічнішої сторінки - післявоєнної депортації. Видавництво «Полісся» перемогло в номінації «Мистецтво друку» за видання «М. М. Миклухо-Маклай і Україна». Посмертні книги «Нехай увесь світ сміється» Василя Остапчука та «Рідне мистецтво» Анатолія Шевчука відзначені у номінації «Особистість і доба». Всього до участі в конкурсі було допущено 23

книжки в дев'яти номінаціях.

Олексій КАВУН. Житомир. <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=277020>

Лемківський Святвечір у Львові – 2012

12 січня цього року в приміщенні НУ «Львівська політехніка» лемківська громада Львова зібралася на вже традиційний Лемківський Святвечір (або Велию). Незмінним організатором заходу є **Львівська обласна організація «Лемківщина»**.

Підтримуючи давню традицію святкування Різдвяних свят у родинному колі, лемківська Свята Вечеря є найкращим тому підтвердженням. Учасниками та гостями цього річного святкування стало близько 300 осіб.

Відкрили Лемківський Святвечір вітальними словами голова товариства «Лемківщина» Степан Майкович та голова Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань Софія Федина, яка розпочала марафон лемківської коляди.

У рамках заходу **Львівська обласна організація «Молода Лемківщина»** показала вертеп.

Як повідомила організатор вертепу Наталія Левченко, молодь готувала різдвяне дійство з початку грудня.

– Особливістю лемківського дійства є те, що у ньому немає традиційного для українських вертепів персонажа – смерті, – сказала організатор. Вертеп складався з 14 дійових осіб. Увесь вертеп виконувався на лемківській говірці, тож учасники добряче тренувалися, аби відтворити автентичну вимову.

Переглянути вертеп можна за посиланням: <http://youtu.be/qeczjyEgW4Y>

Торонтська МАЛАНКА-2013 і Щедрий Вечір з гуртом ГОРПИНА

12-го січня 2013 року відбулася традиційно-нетрадиційна Маланка, яку влаштували Об'єднання лемків Канади разом з Об'єднанням українців «Закерзоння» в

шикарному залі La Prima Vera в місті Vaughan біля Торонто. Нетрадиційним в цьогорічній Маланці був український музичний гурт «Горпина» з Польщі. Хоч музиканти відомі насамперед зі своїх концертних виступів, вони чудово

впоралися з роллю музик до танцю. Популярність гурту серед української канадської публіки підтвердила кількість гостей - 640 заповнених місць.

Ведучими вечора були Алла Кобеляк (ОУЗ) і Євген Ладна (ОЛК). Гостей привітали також голови гздів-організацій: Марія Дубик-Водославська (ОУЗ) і Адам Стець (ОЛК). Серед присутніх гостей, основну кількість яких становили українські іммігранти з Польщі та їхні діти, були також відомі люди в українській громаді Торонто, як голова Конгресу українців Канади - Павло Ёрот, голова Канадсько-української торгової палати - Зенон Потічний, голова ради директорів Кред. спілки «Будучність» Михайло Шепетик та Богдан Лицишин, голова Ради директорів фундації «Будучність». Не бракувало також достойних гостей з України. На Маланку приїхав з Оттави Вадим Володимирович Пристайко, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Канаді, та гості з торонтського консульства України: пан Консул А. Олійник і п. Д. Сенік, Секретар з політичних питань посольства України в Канаді. Очевидно, всі гості були зі своїми дружинами.

Не можливо перерахувати всіх знаменитостей, які зустрічали Новий Рік за юліанським календарем. В цьому місці належить великий кредит організаційному комітетові ц.р. Маланки очолюваному Анною Баюс (ОЛК) та Аллою Гавриляк (ОУЗ), який працював в «поті чола» декілька місяців, а також щедрості наших спонсорів. Імпреза була дуже успішною!

18 січня організації влаштували традиційну кутю на Шедрий Вечір та концерт колядок і щедрівок у виконанні гурту «Горпина». Імпреза відбулася в залі УНО в Торонто, де в присутності 350 гостей всі гарно поїли, поспівали

колядок в акомпанементі «Горпини» та послушали концерт. Належить зауважити, що в цьому допомогли пісенники з репертуару наших музикантів, які вони підготували для наших гостей. Атмосфера була мила, їжа смачна, а музика нещоденно вражаюча. Як і під час Маланки, так і тут наш організаційний комітет прекрасно справився.

13 січня 2013 року Рада русинської меншини муніципалітету Богданівці організувала бал для дітей

Dana, 13.siječnja 2013. godine u 13 sati, u organizaciji Vijeća rusinske nacionalne manjine Općine Bogdanovci, održan je dječiji bal.

Uz dobru glazbu pod rukovođenjem Zvonka Edelinski, stvorilo se veselo raspoloženje gdje su se djeca svih družila i plesala, nestrpljivo iščekujući izvlačenje tombola.

Kako bi tombola bila bogatija i kako bi je bilo u većoj količini, pripomogao je Predstavnik rusinske nacionalne manjine Grada Zagreba mr.sc.Irinej Mudri te Kisilj d.o.o. iz Petrovaca.

Neka djeca su većinu vremena provela stojeći ispod tombola koje su bile povješane na uzici preko cijele sale u kojoj se održavao bal, razgledavajući što bi željeli dobiti a kada je počelo izvlačenje zgotitaka, bilo je čak i suza, jer se nisu ostvarila njihova nadanja ali i to je uobičajeno za dječije balove.

Ne vjerujem da je bilo djeteta koje nije izvuklo neki zgotitak ali najviše sreće su imali Mateja Nota i Katrin Hardi koje su dobile vreće za sjedenje (fotelje) a glazbenu liniju, koja je ujedno bila glavna nagrada, dobili su Builovi dečki.

S obzirom da je to bio prvi bal u ovoj godini, pokazao se uspješnim, prvenstveno jer je bilo puno djece a za sve nas koji živimo na ovom području, to je lijepi primjer da djeca nemaju predrasude. Djeca su sva jednaka, skupa plešu i pjevaju a ovaj događaj jedinstveni je primjer gdje djeca iznose na vidjelo svima nama bogatstvo i ljepotu naše kulture i običaja.

Marijana Džudžar

У Порошкові на Закарпатті вшанували міністра Карпатської України Августина Штефана

11 січня виповнилося 120 років з дня народження відомого українського діяча Закарпаття Августина Штефана. З цієї нагоди в рідному селі міністра освіти Карпатської України Порошкові було проведено вечір пам'яті, організатором якого виступило **Закарпатське обласне товариство «Лемківщина»** та інтелігенція села.

Доктор історичних наук Роман Офіцинський та учитель історії Порошківської загальноосвітньої школи Іван Готра розповіли про життєвий шлях багаторічного директора Мукачівської торгівельної академії, який став головою Сойму Карпатської України, а згодом був змушений емігрувати до США.

Голова обласної організації товариства «Лемківщина» Василь Мулеса, письменник Олександр Гаврош, представники молодіжної організації «Сокіл» наголошували, що ми маємо пам'ятати про славних людей кожного села і належно вшановувати їхню пам'ять.

До меморіальної дошки видатному педагогові і громадсько-політичному діячеві Закарпаття, яку в 2006 році відкрито на школі, було покладено пам'ятний вінок. Всім учасникам святкового вечора заколядували чудові колективи порошківського Будинку культури та школи мистецтв.

Лемківський Йордан у Тернополі

Вже у 20-те лемки Тернопільщини сходяться разом, щоб відсвяткувати закінчення Різдвяних Свят. Останніми роками лемки (близько 400 осіб) збираються у просторому фойє на другому поверсі міського Палацу культури „Березіль”. За попереднім записом кожному було забезпечене місце, „мериндю” гості приносять самі, а концертно-розважальну програму забезпечували організатори – міське та обласне товариства „Лемківщина”.

19 січня 2013 року ювілейну забаву розпочали господарі – Ігор Дуда з Тернополя і Віра Дудар з Монастириськ. На столі, вкритому білою скатертиною, стояли образ Богородиці, свічка в горнятці з пшеницею і свячена вода. Під столом – оберемок сіна і залізні знаряддя праці (сокира, мотика, ланцюг). Збоку – сніп-дідух. Газда і газдиня розповіли, як наші предки святкували Різдво та Йордан, які 12 страв подавали до Святої Вечері на Лемківщині. Крім загальноприйнятих, готували киселицю (з вівса), квасолю і „пенцак” (кутя з ячменю).

Віра Дудар і Любов Малярська заспівали маловідому, дуже мелодійну лемківську колядку „Сталася нам така новина”, записану в с. Висова (п-т Горлиці).

Невід’ємною частиною кожного Різдва були колядники - „звїздаре”. Прийшло заколядувати „Зернятко” - колектив родини Гребенюків. Цього разу, на відміну

від минулих років, не проводилося посвячення води, не було ні Вертепу, ні Маланки.

Вступну частину дійства завершила спільна молитва „Отче наш”, після якої люди приступили до трапези.

З вітальним словом до присутніх звернувся голова ВУТА, голова обласної організації Олександр Венгринович. Від місцевої влади з вітанням виступив заступник міського голови з гуманітарних питань Леонід Бицюра.

Учасниками свята були лемки з Тернополя та усіх районних організацій та осередків Тернопільщини. Зі Львова приїхали: голова СФУЛО Софія Федина,

голова і заступник голови обласної організації ВУТЛ - Степан Майкович та Іван Радь, член правління Андрій Тавпаш, член колегії ВУТЛ Лідія Плахтій. З Івано-Франківська – голова і заступник голови обласної організації ВУТЛ доц. Степан Криницький і Любов Мельничук.

Голова СФУЛО Софія Федина, яка вперше взяла участь у Лемківському Йордані, не лише привітала краян, але й заспівала кілька колядок й експромтом організувала танцювальний супровід.

Пісню „Народився Бог на санях” (на слова Б.І.Антонича) виконав заслужений артист України Богдан Іваноньків, постійний учасник лемківських забав і фестивалів. Цілий вечір награвали і веселили присутніх брати Микола і Ярослав Гарбери – незмінні музики з Чорткова.

„А той третій Празник – Святого Василя, радуйся, ой радуйся. Земле, Син Божий народився!”

Ігор Ганчова

Смачне лемківське Різдво в Івано-Франківську

23 грудня в Івано-Франківську всіх охочих ознайомили із самобутніми традиціями лемків і частували різдвяними лемківськими стравами.

Фото Анни-Сабіни Ружицької

«Народився Бог на санях в лемківським містечку Дуклі», — цим рядком із вірша Богдана-Ігоря Антонича розпочала вечір знайомства з лемківськими традиціями святкування Різдва, який нещодавно відбувся в Івано-Франківській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. І. Франка,

художниця і дизайнерка Анна Кирпан. Ведуча вечора

підкреслила, що кожного року в тій місцевості, де святкують Різдво, Бог народжується по-особливому. «Різдво набуває своєї виняткової форми там, де його святкують, тому в кожному регіоні Різдво є інакшим», — зазначила вона.

Про формування чинників різдвяної обрядовості та особливості святкування Різдва на Лемківщині розповіла присутнім гостя зі Львова — провідний науковий редактор НАН України, авторка та упорядниця кількох науково-популярних книжок («Різдво на Лемківщині», «Різдвяна обрядовість

Лемківщини) Марія Горбаль. Дослідниця лемківської культури наголосила на тому, що в різдвяних традиціях лемків можна простежити впливи давніх, дохристиянських вірувань, які виявляються, зокрема, через специфічно шанобливе ставлення до худоби. «Для того, щоб на святвечір не увійшов у хату першим якийсь кривий чи хворий односець, господар заводив до хати коня або корову, що мало віщувати достаток у наступному році, — розповідала Марія Горбаль. — Тварини могли бути навіть учасниками вертепів, причому до дійства залучали не лише домашню худобу, а й диких звірів, наприклад, прирученого ведмедя».

До давніх традицій належить також лемківський звичай вмиватися після різдвяної вечері у потоці — саме на Різдво, а не на Йордан, як заведено на Галичині, ходять лемківські парубки до крижаної купелі. А головною стравою на різдвяному столі ще донедавна у лемків була не кутя, а спеціальний обрядовий хліб — «крачун». Кутю, як пояснила Анна Кирпан, запровадили півтораєта років тому вчителі, які переселялися на Лемківщину зі Східної Галичини. До речі, з правдивими різдвяними стравами, спеціально приготовленими лемкинями, усі присутні могли ознайомитися одразу після завершення презентації книжок Марії Горбаль, спробувавши, так би мовити, лемківське Різдво на смак. «Бобальки», «киселиця», «юха», буряковий борщ, капустані пироги, голубці («мирдалі»), «клюски» — відтепер назви цих смаколиків для присутніх на вечорі стали значно зрозумілішими. А традиційні лемківські віншування на Різдво надовго створили святковий настрій.

Богдан Скаврон

У Словаччині вийшла книжка про здобутки і втрати тамтешнього українства

Наприкінці 2012 року **Союз русинів-українців Словацької Республіки** видав двомовну (українською та словацькою мовами) книжку Павла Богдана під назвою «20 років – здобутки і втрати 1989 – 2009. 20 rokov – víťazstvá a prehry» (144 с.), в якій автор пред'являє широкій громадськості огляд культурно-національного життя русинів-українців Словаччини за двадцятирічний період, а саме від 1989-го до 2009 року. Книжка побудована на широкій

джерельній базі, а саме на матеріалах архіву СРУСР і частково преси.

Як зазначає автор у післямові, він намагався «чим менше коментувати події. Часто йдеться про строгі констатації та цитати з різних документів та преси, де висновки повинен зробити сам читач». Водночас зізнається в тому, що на обмеженому просторі не можна було детально розглянути «всю історію Союзу в цілому контексті суспільно-політичного розвитку Словаччини та культурно-національного життя русинів-українців Словаччини за останні два десятиріччя».

Книжка показує, яким чином листопадові події 1989 року відбилися на культурно-національному житті русинів-українців Словаччини й одночасно дає відповідь на те, чому в середовищі до тих пір єдиної української національної меншини було більше втрат, аніж здобутків. Найбільшою втратою вважає радикалізацію в поглядах на подальший розвиток, внутрішній різнобій в середовищі інтелігенції, що логічно привело до перманентної кризи в середовищі національної меншини. Увагу привертають окремі етапи назрівання розколу на русинів і українців. Той розкол проходив не без явних зовнішніх політичних впливів. Найбільш випукло зовнішні тиски проявилися, наприклад, в багатократній зміні назви Музею української культури у Свиднику. Також розгортає картину закулісних ігор навколо українських радіопередач. В кінцевому результаті це привело до того, що за адміністративним рішенням зверху в примусовому порядку було переселено русько-українську редакцію радіо з Пряшева до Кошиць.

Павло Богдан на базі першоджерельних матеріалів освітлює причини поступового занепаду українських дитсадків та українських шкіл, українських засобів масової інформації, а також те, що було причиною зміни назви та орієнтації колишнього Українського національного театру в Пряшеві (нині Театр Олександра Духновича).

Книжку можна придбати в Союзі русинів-українців Словацької Республіки в Пряшеві.

Мирослав Ілюк

На Закарпатті діє хата-музей «Лемківська садиба»

Музейний комплекс створено у 1985 році. Він відображає життя і побут лемків – однієї з етнографічних груп українського населення.

Хату збудував в 1902 році Петро Ковач із букових колод. До комплексу забудови входить жила частина (хижа, сіни і комора) та господарські приміщення (стодола, хлів і хлівець), які знаходяться в одному ряду, під спільним дахом. Саме такий тип забудови характерний для етнографічної групи лемків.

У хаті зібрані предмети побуту, які відтворюють матеріальну культуру лемків початку ХХ ст.: в сінях - дерев'яна ступа, жорна, великі дерев'яні миски, діжки для капусти із солом'яною кришкою, в коморі – старовинні столярські інструменти, дерев'яні бочки, посуд, чоботи, у кімнаті – стіл, різьблене ліжко, шафа, дерев'яна колиска, що зроблені руками господаря.

Усе це та ще багато інших цікавинок Ви зможете побачити самі, завітавши у гостинне гірське село, де Вас радо зустріне фольклорно-етнографічний самодіяльний народний колектив «Лемківчанка», що діє при музеї. Окрім пояснень та коментарів до музейних експозицій, учасниці колективу перекажуть Вам цікаві оповідки про життя лемків, заспівають веселі і жалібні лемківські пісні.

Зарічеве, вул. Суворова , 5 / Перечинський район / Закарпаття / Україна

GPS: 48°45'58.1256» 22°32'6.06479999999999»

Номер телефону: (03145) 2-15-42, 4-12-25

Час роботи: 11:00–19:00; вівторок, неділя — вихідні.

АНОНСИ І ОГОЛОШЕННЯ!!!

1. 9 лютого “Культурне товариство імені Йосифа Костельника” організовує традиційний 47 Вечір русинів-українців міста Вуковар.
- 2.

**Український
Драматичний
Театр “Заграва”**

Прем'єра **17-го лютого, 2013**
трагікомедії Анатолія Крима **год. 5⁰⁰ по пол.**

Євангеліє

від Івана

Режисер-постановник
Йосип Терлецький
Заслужений Працівник Культури України

Дійові особи

Іван - Йосип Терлецький
Колька, його син - Максим Столяревський
Василина, бухгалтер - Ольга Клименко
Петро Григорович, ветеринар - Степан Ґеник-Березовський
Гриша, сільський голова - Юрій Барсук
Макухович, районне начальство - Зореслав Книшук
Волдирюк, банкір - Василь Ахтемійчук
Анжела - Олена Гісис
Христина - Ірина Берлінг
Ганька Гарькава, судвиконавець - Лариса Баюс
Глобке, інвестор - Мирослав Ковалевич
Сільвіо, інвестор - Олексій Слепухов

Помічники судвиконавця - Адам Стець, Ігор Мисливчук, Станіслав Хоменко
Художнє оформлення - Станіслав Хоменко; Музичне оформлення - Ларисса МкКеттон
Світло - Дарія Терлецька

Квитки при дверях
для дорослих - \$20
студентів - \$15

Пластова домівка ім. Гуцуляків
516 The Kingsway (corner Kipling/The Kingsway)
Торонто, Онтаріо

Вітаємо Софію Федину, Голову Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань з отриманням премії імені Василя Стуса.

14 січня вже традиційно відбулося відзначення знакових особистостей українського громадського і культурного простору премією імені Василя Стуса, що присуджується митцям, які мають видатні успіхи у своїй галузі, займають виразну громадянську позицію та активно присутні в українському культурному просторі. Премія була заснована 1989 Українською асоціацією незалежної творчої інтелігенції (УАНТІ). Вперше вручалася у Львові, а в 1990 році набула столичного статусу.

«Для мене ця відзнака є одночасно і великою приємністю і великою відповідальністю, – говорить Софія Федина. Такі нагороди – недержавні і ніким не лобійовані, тим і є особливими, бо достойна українська громада сама визначає, хто далі має ще активніше працювати і творити для

свого народу і своєї держави. Кожна така нагорода є початком широкого шляху, яким треба йти щоденно».

Також цьогорічними лауреатами стали політв'язень, голова Музею шістдесятництва Микола Плахотнюк, художниця Любов Міненко та письменник і краєзнавець Борис Ткаченко.

Серед лауреатів премії ім. В. Стуса також Микола Горбаль, Марія Бурмака, Михайлина Коцюбинська, Мирослав Маринович, Осип Зінкевич, Євген Захаров, Володимир В'ятрович.

Вісник СФУЛО. ©. Офіційне видання Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань. Виходить раз на місяць.

Основна мета часопису – динамічно висвітлювати діяльність усіх суб'єктів СФУЛО. Редакційний колектив: Софія Федина, Андрій Стадник, Назар Радь, Олесь Куїбіда, Роман Піняжко, Орест Ваврух, Богдан Сиванич

Номери вісника можна буде скачати зі сайту СФУЛО: sfulo.com

Адреса редакції: visnyk.sfulo@gmail.com. Можна надсилати свої матеріали.

Рішення про публікацію прийматиме редакційна рада.